

813

1830. Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 48 τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου,
ἐν 326, σ. 304–307.

«... μήτε τὰ Βασιλικὰ μήτε δὲ Ἀρμενόπονδος ἥσαν εἰς τὰ 1820 δὲ ισχύων νόμος, ἀλλ᾽
ἔταν καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἔξουσία ἐκαρόντεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς πράξεις της ἐπὶ τῆς
Ἐξαβίβλου, δὲν ἐμποροῦν δικαστοὶ οἱ νόμοιν τὰ θεωρηθοῦνταν γένει καὶ κατ' ἀκρίβειαν
ὡς τὸ πολιτικὸν Δίκαιον ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἐν ᾧ μάλιστα ἥτο ἐλεύθερον εἰς καθέρα τὰ
ἀποφύγη τὴν ἐφαρμογήν του, καταφεύγων εἰς τὴν ὁθωμανικὴν κοίσιν ...».

814

1830. Βεβαίωσις ἐπισκόπου Ἀνδρούσης Ἰωσήφ, ἀπὸ 23 Μαρτίου,
ἐν 326, σ. 432–433.

«... περιερχόμενος τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας μον, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνίθειαν, . . .
κατήντησα καὶ εἰς τὸ χωρίον Τονοκολάκα, ἔνθα μοὶ ἀγράνθη ἦδι μαφοφὰ τοῦ . . . μετὰ τοῦ
. . . Εγώ, μετὰ τὴν θείαν λειτονογίαν, παρόντων δὲν τοῦ τακτικακιωτῶν, ἀφώρισα τοὺς
ὅσους ἦξεύρονταν περὶ τῶν χωραφίων καὶ ἀφιλοποιῶστος δὲν πατροίσονταν. "Οθεν οἱ Γέ-
ροντες τοῦ χωρίου ὠμολόγησαν ἐν βάρει τῆς συνειδήσεος αὐτῶν . . ."».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

815

1830. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Β', ὑπὲρ τῆς Χίου,
ἐν 451, σ. 176–181.

ΑΘΗΝΩΝ

816

1831. Γνωμοδότησις Ἰω. Γενατᾶ, Γραμματέως Δικαιοσύνης, ἐπὶ
τῶν διακοινώσεων τῶν τριῶν Ἀντιπρέσβεων,
περὶ τῆς ἐπιδράσεως, ἣν ἀσκεῖ ἡ αὐξομείωσις τῆς ἀξίας τοῦ νομίμου νομίσματος ἐπὶ τῶν
ἐκκρεμῶν συμβάσεων καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 188 τῆς 5
Οκτ. Ψηφίσματος, ἐν 53, σ. 97–118.

817

1831. Ἀπάντησις, ἀπὸ Ἀπριλίου, Ὑπουργείου Δικαιοσύνης εἰς ἐρώτησιν
τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστηρίου Νάξου,

«εἰὰν αἱ παλαιαὶ συνίθειαι ὑπερισχύουν τῶν ἐπικοατούντων νόμων», ἐν 355, σ. 489.

«... Τὸ ἀρθρον 142 τοῦ Συντάγματος τῆς ἐν Τροιζῆντι Εθν. Συνελεύσεως λέγει . . . Μὲ
τὴν ἀποδοχὴν τῶν Βασιλικῶν ἐπανσαν αἱ συνθῆκαι αἱ ἐνάντιαι. "Αλλως ἥθελεν εἴπει τὸ
ἄρθρον 142: «εἰὰς τὰ μέρη εἰς τὰ δόποια δὲν ἐραγτιώρονται εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἔθιμα». —
"Αλλὰ τί ζητεῖ; "Η Γραμματεία θὰ τοῦ λύσῃ τὴν ἀπορίαν; "Ηθελε δικάσει. Οὐδεμία
ἀπάντησις».

